

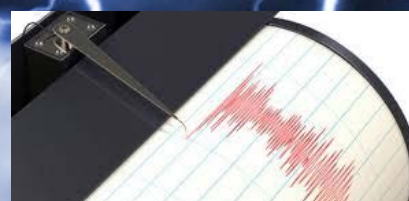
AKROPOLITANEC

ZA BOLJŠEGA ČLOVEKA IN BOLJŠI SVET

ZNATI ZAČETI ZNOVA

POTRESI OMOGOČAJO
ŽIVLJENJE NA ZEMLJI

STRELA — SIMBOL
VOLJE

IZRAZI NA
EGIPČANSKIH KIPIH

www.akropola.org

FILOZOFIJA

KULTURA

PROSTOVOLJSTVO

AKROPOLITANEC

NOVA AKROPOLA | kulturno društvo

www.akropola.org

AVGUST 2015 | ŠT. 3

NASLOV

NOVA AKROPOLA | Ljubljana

Wolfova 8, 1000 Ljubljana

01/25 11 487

NOVA AKROPOLA | Maribor

Tyrševa 7, 2000 Maribor

041-692 324

IZDAJATELJ

NOVA AKROPOLA SLOVENIJA

bilten@akropola.org

UREDNIŠTVO

Glavni urednik: Stjepan Palajsa

Urednik: Andrej Praček

Grafični urednik: Nija Androjna

Grafično oblikovanje: Valerija Križnik

Lektor: Klavdija Blažun

V TEJ ŠTEVILKI:

- ZNATI ZAČETI ZNOVA 2
- POTRESI OMOGOČAJO ŽIVLJENJE NA ZEMLJI 6
- STRELA — SIMBOL VOLJE 9
- IZRAZI NA EGIPČANSKIH KIPIH 11

B E S E D A

U R E D N I K A

Na to, kar smo do sedaj sami dosegli, smo verjetno ponosni. Od nas je zahtevalo napor, od tega smo se veliko naučili, bili smo tudi koristni ... Vendar se je v določenem trenutku nekaj ustavilo. Pogosto namreč pride tudi do tega. Stagniramo, nismo več izpolnjeni, ne počutimo se kreativne. Nekaj v nas zahteva osvežitev! To je znak, da je stara forma presežena, da smo jo izčrpali in da moramo naprej.

Vendar smo tu v precepu! Kam naprej? V negotovo? Če ostanemo pri starem, vsaj vemo, kaj lahko pričakujemo, saj to zdaj obvladujemo brez dodatnega napora. Naj preprosto zapustimo varnost, ki smo jo dosegli, ter v zameno izberemo neoprijemljivo in negotovo prihodnost – nekaj, kar slutimo šele v svojih sanjah, za kar pa nam nihče ne zagotavlja, da bomo lahko tudi uresničili? Je to pametna kupčija?

Normalno je, da človek pred negotovo prihodnostjo začuti zadržanost – pojavi se strah, kot naravni psihološki mehanizem, ki je v nas vgrajen. Njegova naloga je, da nas naredi previdne, nikakor pa nas ne sme ustaviti. Ostati pri starem je najlažja možnost, ki ne zahteva nikakršnega napora in zato tudi ne prinese napredka.

Ko pridemo do točke, ko je sprememba nujna, in če si kljub temu ne upamo zapustiti starega, bomo iskali formalne spremembe znotraj poznanega in še vedno obvladljivega področja. Te pa nas ne bodo zadovoljile! Potrebe po tovrstnih spremembah so ponavadi izgovori, ki jih prilagamo sami sebi, ker si ne upamo v neznanu, naprej v negotovo, ker ne zmoremo slediti notranjemu klicu duše!

Razlika med srečnimi in nesrečnimi, ali drugače, uspešnimi in razočaranimi ljudmi je ta, da si prvi ob prelomnicah upajo naprej, drugi pa se utaplajo v megli dvomov. Prvi gredo skozi izziv in ga obvladajo, nato sprejmejo novega in se z njim spet soočijo ..., drugi pa ves čas pasivno omahujejo že ob prvi prelomnici in za svoje nezadovoljstvo krivijo vse drugo: usodo, okoliščine, družino, obveznosti – vse, razen sebe.

Sreča se drži pogumnih, pravi stari rek. Njihovega uspeha pa ne moremo vedno meriti s trenutnimi dosežki, temveč z notranjo živostjo, ki jim jo uspeva ohranjati skozi življenje. Vsaka pot pelje skozi hribe in doline. Zato v življenju ne smemo pričakovati le nenehnega vzpona in ne smemo se izogibati trenutnim sestopom, sicer bomo obtičali na prvem vrhu, ki je najverjetneje dokaj skromen dosežek. Če želimo osvojiti novi, višji vrh, moramo najprej zapustiti starega. Posebno pri življenjskih spremembah namreč pogosto prečkamo dolino, kjer se otresemo starih bremen, ki ostanejo v njej, in se tako lahko lažji, osvobojeni nepotrebne prtljage, povzpemo na novi vrh.

Mar ni tudi strast planincev po osvajanju gora odraz notranje potrebe po osvajanju novih področij in sposobnosti samega sebe? Mar izziv premagovanja sten dejansko ne nosi v sebi skrite želje po premagovanju nižjih psihičnih stanj, da bi se lahko povzpeli nad njih, da bi od tod lahko jasno zrlji v svet? Ali ni morda to razgled, ki ga podzavedno vsi iščemo?

Mislim, da je in da zato čutimo nemir, da zato ne želimo nikoli in nikjer obtičati. Vsi imamo različne cilje, dolžnosti in projekte – to so naše gore. Toda resnične gore so tiste znotraj nas. Zato moramo vsi razviti planinsko strast – s skalami ali brez njih – in neprestano osvajati svoje notranje vrhove.

Andrej Praček

Urednik

ZNATI ZAČETI ZNOVA

~ nadaljevanje iz prejšnje številke

JELENA SIKIRIĆ

NA RUŠEVINAH SVOJE SREČE

Pogosto moramo začeti znova na ruševinah svoje sreče, ko se vse poruši in izgubimo to, na čemer smo gradili celo življenje. Mnogi med nami so močno ljubili, resnično in, zdelo se je, za vedno. Toda to, kar se je zdelo trdno in dolgotrajno, se nenadoma poruši, usode in medsebojni odnosi se skrhajo, ljubezen in čustva izginejo ter prepustijo mesto razočaranju, včasih tudi sovraštvu, zlobi in nezmožnosti odpuščanja. V takih primerih je treba predvsem znati vse začeti znova.

Kadar ljudje to poskušajo narediti, pogosto delajo veliko napako. V resnici jih namreč ne zanima prihodnje življenje, ker so preveč navezani na to, kar je bilo in kar se ne bo več vrnilo. Zato poskušajo umetno podaljšati to, kar je bilo, poskušajo znova zalepiti črepinje razbite sreče in na takih temeljih ponovno oživiti to, kar je nepovratno izginilo. Uta-
pljajo se v preteklosti, živijo v spominih, sedanjost pa zanje izgubi vsak smisel. Vendar mrtvih žal ne moremo vrniti. Da bi se vrnila nekdanja sreča, manjka neobhoden dejavnik: "druga stran", ki je vsemu temu dajala življenje; ljubljena oseba je umrla, ali nas je zapustila, ali v njej ni več tistega, kar nas je povezovalo. Skratka v vseh podobnih primerih v preteklosti ni več ničesar, česar bi se lahko oprijeli.

Da bi v takih primerih začeli znova, je treba najti moč ter si postaviti eno samo vprašanje in poskušati nanj iskreno odgovoriti: kaj je v resnici umrlo? Ali je s smrtjo človeka, z neuspehom pri nekem delu ali prekinitvijo zveze umrla bit, ki nas je navdihovala, ali je umrla samo oblika, skozi katero se je ta bit izražala? Ali so umrli naša ljubezen, prijateljstvo, vzvišene sanje ali nam je usoda vzela samo obliko, prek katere smo to živeli, na katero smo bili navezani in ki nas je osrečevala?

IZGUBA OBLIKE

Če resnično dojamemo, da s smrtjo človeka ali njegovim odhodom ni izginila ljubezen, da delo ni uspelo, vendar sanje živijo še naprej, tedaj začeti znova pomeni zbrati moči in najti druge oblike, prek katerih bi se znova rodilo in izražalo to, kar je pomembno in na čemer je dejansko tudi temeljila sreča. To pomeni, da prenehamo biti navezani na obliko, ki je ne moremo vrniti.

IZGUBA ILUZORNEGA

Resnična ljubezen, sanje in prijateljstvo v resnici nikoli ne umrejo, temveč se vedno znova rojevajo v drugih oblikah. Če torej na vprašanje, kaj je zares umrlo, iskreno odgovorimo, da je umrlo to, kar je pomembno, da več ne ljubimo, ne razumemo, ne težimo k sanjam, tedaj moramo na žalost pojesti

še eno grenko tableto: to pomeni, da resničnega prijateljstva, ljubezni, razumevanja in sanj nikoli niti ni bilo. V tem primeru začeti znova pomeni moči znati pogledati resnici v oči ter si priznati, da smo dolgo živeli v iluzijah in mislili, da so bile želje resničnost. To je zelo težko sprejeti, ker smo v to iluzijo veliko vložili – sebe, upanja, načrte za prihodnost, denar. Včasih se je težko ločiti ne od iluzije same po sebi, temveč od vsega, kar smo vanjo vložili. Sprejeti, da je vse to bilo prazno, ne more vsakdo, čeprav na žalost ni druge izbire.

Da bi obrnili novo stran in začeli znova, je potrebna še ena davno pozabljena umetnost: znati izgubiti. Samo zahvaljujoč temu, kar izgubimo, se naučimo ceniti vse tisto novo in resnično, kar temu sledi. Zato ni res, da je tako zelo slabo sedeti na ruševinah svojih iluzij. Če živimo v iluziji, ki jo je treba slej ali prej porušiti, ali ni razumljivo, da si želimo, da bi se to zgodilo čim prej, da ne bi zaman izgubljali časa in da bi lahko začeli znova, tokrat ne na temeljih, ki smo si jih sami zamislili, temveč na realni, resnični stvarnosti, stanju duše in zavesti?

NEPRESTANO NAPREJ

Vsak dan je nov začetek in naše celotno življenje je sestavljeno iz novih začetkov. Celo kadar nam gre vse dobro in nimamo čisto nobenih težav, je lahko vedno še boljše. Naj so naši odnosi z ljudmi, delo ali kakršne koli življenjske

okolščine še tako dobri, lahko vedno težimo k še boljšemu, odkrivamo nova prostranstva, nova čudovita obzorja. Če spadamo med tiste, ki nikoli niso zadovoljni z doseženim, potem z vsakim dnem in vsakim dejanjem, celo takrat, kadar ponavljamo eno in isto, vedno začenjamo znova. Od tod tudi izvira naša vsakdanja življenjska težnja po popolnosti, po nečem boljšem, globljem in lepšem, po tem, da bi v vse okolščine, celo najbolj običajne, vdahnili novo življenje. Ne smemo dopustiti, da se srcu ljubi odnosi, to, kar nas veseli početi in vsi preostali vredni trenutki spremenijo v rutino. Rutina je največji sovražnik novih začetkov.

Vsak trenutek našega življenja je edinstven in neponovljiv, zato ga je treba živeti izpolnjeno in do konca. Pozneje se lahko tak trenutek ponovi po obliki, vendar nikoli po svoji biti, ker bodo okolščine, čas in zahteve drugačne, pa tudi mi bomo drugačni. V naravi in življenju se nič nikoli popolnoma ne ponavlja.

Kadar velik glasbenik na različnih koncertih izvaja isti program, ga ne more ponoviti, celo če bi to želel, ker bistvo njegovega nastopa ni v tehniki izvedbe, privedeni do popolnosti. Na vsakem koncertu ga navdihuje nekaj novega, neznanega ne le občinstvu, temveč tudi njemu samemu. Išče zven novih, pretanjenih strun svoje duše, odkriva nove, globlje meje svojega genija. V tem tudi je veličina ustvarjalnega iskanja v umetnosti – vsakokrat znati začeti znova.

NOV ZAČETEK JE USTVARJALNI PROCES

Začeti znova ni tako enostavno. V tem zanimivem procesu obstajajo trenutki, na katere bi bilo dobro biti pozoren, da ne bi ponavljali istih napak in vsakokrat udarjali z glavo ob zid.

Ne smemo se krčevito oklepati starih stereotipnih pristopov in načinov razmišljanja. Začeti znova je mogoče le, če preizprašamo vsa svoja pretekla prepričanja. Za to je potreben ne le nov način razmišljanja, temveč tudi novo notranje stanje in nov način življenja.

Ne se obračati nazaj. Pretirana navezanost na vse, kar je izginilo v preteklosti, onemogoča vsak novi začetek. Preteklost je koristna za to, da potegnemo izkušnjo, vendar je nevarno zadrževati se v njej.

Nov začetek ni en kratek trenutek, temveč celoten ustvarjalni proces, ki se konča šele takrat, ko dosežemo uresničitev svojih ciljev. Temelj tega procesa je stanovitnost v naporih in težnjah, "sveta vztrajnost".

Nov začetek zahteva pogum in odločnost. Neuspehi so sestavni del tega procesa in ni se jih treba bati. Preden umetnik doseže obliko, ki si jo je zamislil, naredi stotine skic, katerih usoda je – koš za smeti. Koristno se je spomniti, da uspeh vedno pride kot nagrada za pogum.

Treba je biti pripravljen sprejeti tveganje, ker se bomo spopadli s številnimi neznankami. V življenju nikoli ni vse gotovo in tako, kakor si mi želimo. Popolnoma gotovo je lahko samo tisto, kar je bilo, ne pa to, kar šele bo.

Treba je vedeti, zakaj začinjamo znova, in intuitivno čutiti, kam nas to lahko pripelje. Treba je sanjati globoko in močno

ter pustiti za seboj ambicije, egoizem in nečimrnost. Sreča, zgrajena na nesreči drugih, ima grenek okus. Treba je znati premagati notranjo utrujenost in inertnost, začutiti novo mladost, entuziazem in žar.

ZAČETI ZNOVA JE MOGOČE LE, ČE PREIZPRAŠAMO VSA SVOJA PRETEKLA PREPRIČANJA. ZA TO JE POTREBEN NE LE NOV NAČIN RAZMIŠLJANJA, TEMVEČ TUDI NOVO NOTRANJE STANJE IN NOV NAČIN ŽIVLJENJA.

Ni treba pričakovati hitrih rezultatov. Zmaga ni sestavljena samo iz dosege vrha stopnišča, temveč iz obvladovanja vsake stopnice.

In še enkrat: uspeh ne pade z neba, temveč je nagrada za pogum.

POTRESI OMOGOČAJO ŽIVLJENJE NA ZEMLJI

Življenje je možno le, če se ustvari gibanje, ki ohranja ravnovesje pogojev, potrebnih za življenje. K temu v veliki meri prispevajo potresi. Ta trditev se sprva zdi težko sprejemljiva, predvsem če na potrese gledamo kot na naravne katastrofe, zaradi katerih vsako leto umre več kot tisoč ljudi. So pa kljub temu nujni ravno za ohranitev življenja na Zemlji.

Potresi so posledica premikov zemeljske skorje oziroma tektonskih plošč. Kot že vemo, je iz tektonskih plošč sestavljena zemeljska skorja oziroma njen plašč, ki prekriva Zemljino površino. Te tektonske plošče pa se stalno gibljejo – razpadajo, se ločujejo, drsijo druga proti drugi in med seboj trkajo, zaradi česar nastajajo gore, vulkani, doline in globočine morskega dna.

Ste se kdaj vprašali, kaj bi se zgodilo, če bi te plošče mirovale?

OHRANJANJE NUJNE HRIBOVITOSTI

Brez trkov tektonskih plošč se gore ne bi več dvigovale. Brez te sile, ki ustvarja gore, pa bi erozija sčasoma v doline prinašala vse več materiala, zato bi se nadmorska višina gorovij znižala in površje Zemlje bi tako postalo rahlo zaobljeno. S tem bi se spremenil tudi tok rek, ki bi postajal vse

počasnejši in nazadnje bi reke izginile ter bi ostala le močvirja. Tekoče reke prinašajo svežino in življenje, splošni zastoji vode pa bi prinesli trohnenje in bolezni. Vreme bi se drastično spremenilo, saj ne bi imeli več visokih gora, ki vplivajo na potek vetrov, ti pa na vremenske vzorce.

Naslednji pomemben dejavnik tektonskih premikov je, da vplivajo na pretok snovi med litosfero in atmosfero. Tako kroženje ogljika in dušika skupaj s kroženjem vode povzročata zaporedje dogodkov, ki so ključni za ohranjanje življenja na Zemlji.

TEKTONSKI PREMIDI POMAGAJO PRI KROŽENJU OGLJIKA

Ogljik kot kemični element kroži in se izmenjuje med različnimi življenjskimi območji – zemeljsko, morsko in zračno biosfero, hkrati pa se mora med temi območji vzpostaviti ravnovesje.

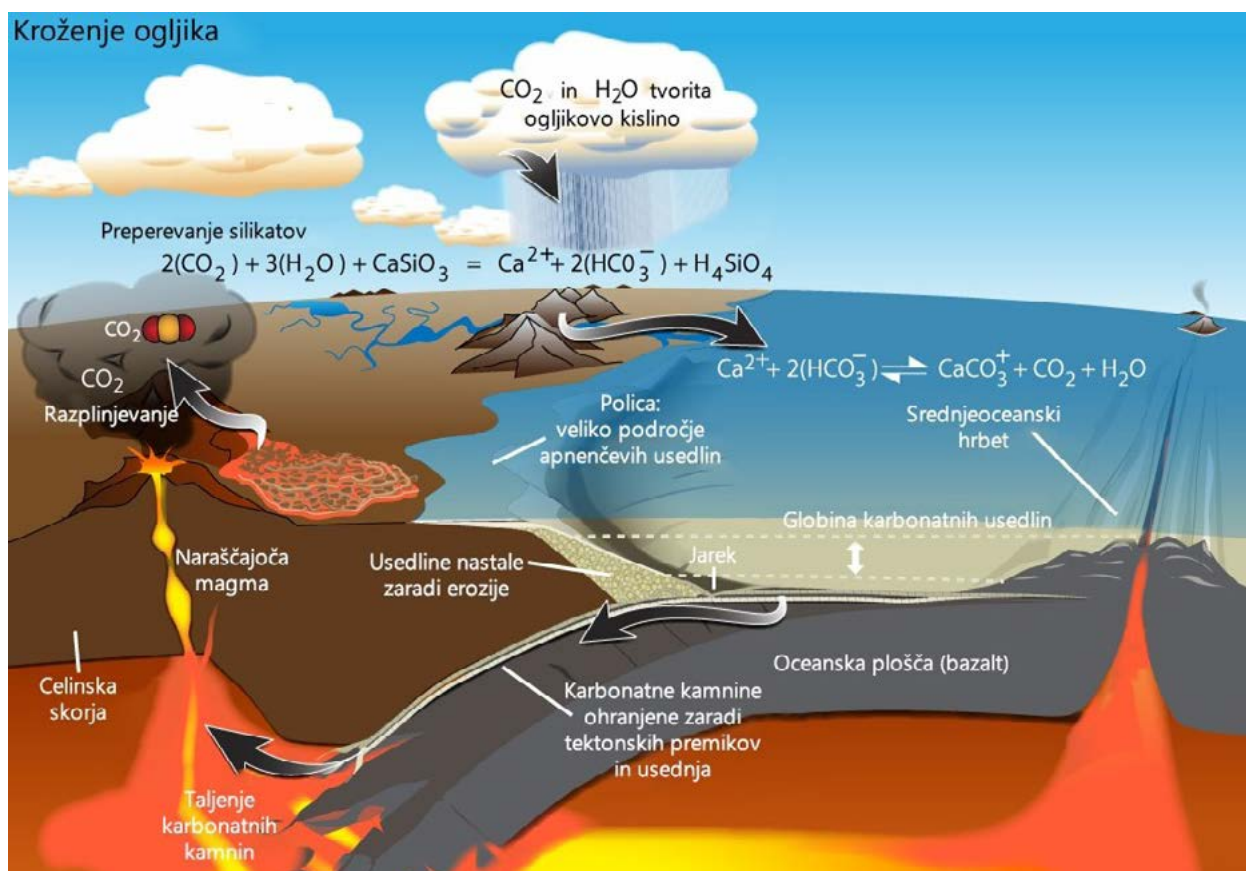
Glavni pretok atmosferskega ogljika v obliki CO₂ v zemeljsko in vodno biosfero poteka posredno s fotosintezo in neposredno z raztapljanjem. Nazaj v atmosfero pa se vrača z dihanjem ali izgorevanjem. Pri tem pretoku se del ogljika vgradi v žive organizme in se po njihovi smrti nalaga v litosferi in na dnu oceanov, kjer je tudi večina zaloga zemeljskega ogljika. Če ne bi bilo tektonskih premikov, bi se lahko milijone let zadrževal v litosferi in bi ga bilo v kroženju preostalega ogljika iz leta v leto manj. Ravno tektonski premiki namreč skupaj z vulkanskimi izbruhi omogočajo, da se tudi ta del ogljika vrača nazaj v kroženje.

Izpodrivanje tektonskih plošč je namreč proces, v katerem celinska skorja drsi pod drugi del skorje. Ta izpodrinjena skorja, ki vsebuje z ogljikom bogate usedline, se pri tem stopi in postane magma, material, ki bo pozneje prišel na površje z vulkanskimi izbruhi. Globoko v Zemlji namreč staljena

magma raztaplja pline, kot sta vodna para in ogljikov dioksid. Ko se magma dvigne, se tlak zmanjša in plini, ujeti v magmi, se sprostijo. Magma zato postane redkejša in se lažje dvigne na površje. S tem se kroženje ogljika sklene.

ČLOVEK RUŠI RAVNOVESJE KROŽENJA OGLJIKA

Ogljik iz zemeljske skorje črpamo tudi ljudje v obliki fosilnih goriv za pridobivanje energije, pri njihovem gorenju pa se v atmosfero zopet izloča ogljik. V zadnjih letih se zato vse več ogljika izloča v atmosfero, in sicer več kot se ga izloča iz nje. Pri tem je treba poudariti, da človek s krčenjem gozdov dodatno zmanjšuje naravno sposobnost izločanja CO₂ iz atmosfere, ki ga rastline potrebujejo pri fotosintezi.

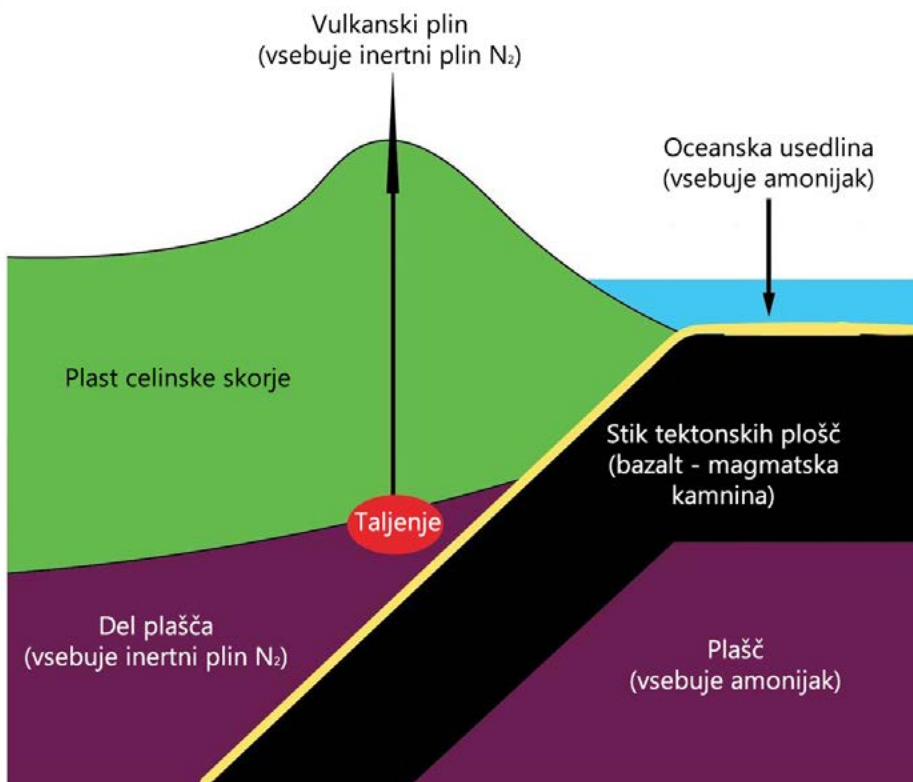

APNENEC JE SEDIMENTNA KAMNINA, KI JO SESTAVLJA PRETEŽNO KALCIJEV KARBONAT CaCO₃. PRVOTNI VIR KALCITA SO NAVADNO MIKROORGANIZMI. TI IZLOČAJO LUPINE, KI SE POSEDAJO NA DNO OCEANOV KOT PELAGIČNO BLATO.

Človek zato vpliva na naravno kroženje ogljika in nekateri domnevajo, da s takšnimi posegi tudi na splošno pripomore k segrevanju ozračja in podnebnim spremembam.

KROŽENJE DUŠIKA

Gibanje tektonskih plošč prispeva tudi k uravnovešanju dušika, večinskega atmosferskega plina, ki sestavlja 78 % naše atmosfere. Brez tektonike v atmosferi ne bi imeli toliko dušika, ker bi ga večina ostala ujeta v kamnino, kot je to v primeru Marsa in Venere, na katerih ni tektonskih premikov. Vendar se na Zemlji del dušika iz litosfere po podobnem krogu, kot smo ga opisali zgoraj, z bruhanjem vulkanov vrača v atmosfero.

Geoznanstvenika Sami Mikhail in Dimitri Sverjensky iz ustanove Carnegie Institution of Washington sta prek izračunov ugotovila, kaj naj bi se dogajalo z dušikom, ko z vrtinčastim kroženjem ob tektonskem premikanju plošč potuje skozi globine zemeljske kamnite podlage.

Ko se oceanska plošča "potopi" pod celinsko ploščo, se med ta stik dveh tektonskih plošč ujamejo usedline in voda. Ko se tako ujete snovi segrejejo, amonijak, sestavljen iz dušika in vodika, reagira s kisikom. Iz te reakcije nastaneta dušik in voda, ki se pozneje izločita z vulkanskimi izbruhi. Tako dušik iz kamnin v obliki silikatnih mineralov najde svojo pot nazaj v atmosfero.

Vsi ti podatki nam lahko pomagajo razložiti, zakaj imata Venera in Mars tako drugačno atmosfero od Zemlje, čeprav je vsebnost ogljika in dušika pri vseh treh planetih precej podobna.

NASTANEK IN VZDRŽEVANJE ŽIVLJENJA

Vidimo lahko torej, kako pomembni so premiki tektonskih plošč za oblikovanje ekosistema, ki nam omogoča življenje. Vidimo tudi, da oddaljenost od Sonca, naklon planeta in njegovo vrtenje še zdaleč niso edini pogoji, da bi bilo omogočeno življenje na določenem planetu.

Zemlja je zato poseben planet, saj je z vsako dovršeno podrobnostjo ustvarila pogoje, ki so ravno pravšnji za razcvet življenja, kot ga poznamo danes. Te pogoje ni samo ustvarila, temveč jih ves čas usklajeno ohranja, kar navaja k pomisli, da se Zemlja obnaša kot živo bitje.

In zakaj še ne moremo napovedati potresov in vulkanskih izbruhov? Morda zato, ker še ne poznamo vsega, na kar ti vplivajo, in nam je njihov za to potreben ritem še tuj.

Vir: *nature geoscience*

STRELA — SIMBOL VOLJE

STRELA SPOČENJA IN UNIČUJE, JE ŽIVLJENJE IN SMRT. STRELA JE SIMBOL TRANSFORMIRAJOČEGA DELOVANJA NEBA NA ZEMLJI.

Strela je za praktično naravnane človeka predvsem nekaj uničujočega. Vemo, da ima neznansko moč, saj lahko razcepi drevo, zažge gozdove, raztrešči hiše ali pa človeku zada smrtni udarec.

Toda kakšno skrivnost nosi v sebi, kakšno posebno moč, da v vseh mitologijah kraj, kamor udari strela, velja za svetega in prav tako človek, ki ga zadane strela?

SIMBOL VOLJE

Strela je orožje v rokah najvišjega božanstva v različnih mitologijah – je orožje grškega Zeusa in rimskega Jupitra, strele pa meče tudi bog Indra v hinduizmu.

Strela je kot atribut najvišjih božanstev simbol volje, najbolj vzvišenega principa v človeku.

DVOJNA NARAVA

Ali je torej možno, da je človekov najvišji princip res le uničevalen?

Je volja samo uničevalna? Lahko pritrdimo, da ima človek toliko moči, kolikor ima volje, vendar je ključno, da ima strela, ki predstavlja voljo, poleg uničevalne moči tudi njej nasprotno – plodno moč.

KAJ JE ZARES VOLJA?

Pomembno je poudariti, da ko govorimo o človekovi volji, ne mislimo trmaste vztrajnosti, da bi dosegli nekaj, kar smo si "vbili v glavo", ne glede na to, ali je to sploh smiselno ali ne. To raje imenujmo trma.

Resnična volja kot naš najvišji princip pa je povezana z inteligenco in ljubeznijo; z jasno izbiro, kaj je najboljša za nas in za vse ljudi, na katere bo naše dejanje vplivalo. Tu je volja gonilna sila, da to tudi udejanjimo.

Človek ki deluje v skladu z "resnično" voljo, je dober in pravičen in je tako izvrševalec božanske volje – ki je pravica za vsako živo bitje.

Tak človek mora znati umakniti, pospraviti – uničiti – vse, kar je "zlo" ter škoduje njemu in njegovemu okolju, pa tudi vse, kar je staro, izpeto, kar pomeni le še breme in ne služi več svojemu namenu. Vendar mora tudi znati staro in preseženo nadomestiti z novim, boljšim.

Strela počisti to, kar nima koristi, in daje impulz za novo.

Grški Zevs ali rimski Jupiter, kot posebljen zakon nespremenljivega reda, se je očetovsko zanimal za dejanja ljudi. Bdel je nad njimi – nagrajeval resnico, dobrotelno in pravičnost, hkrati pa strogo kaznoval laži in krutost. Njegovo orožje so bile strele, ki jih je po potrebi poslal na zemljo.

Še eno najvišje božanstvo, Baal, kanaanskih Semitov, v eni roki nosi puščico v obliki strele. Zdi se, da se ta strela na vrhu odpira v popke zelenečega drevesa, ki kaže na plodno moč strele – ta strela torej ni le orožje, ki bo premagalo kaos in temne moči, temveč tudi oplaja zemljo.

VARJA

TRANSFORMACIJA

V hinduizmu je strela utelešena v *varji*, Indrovem orožju duhovne transformacije, ki neusmiljeno uničuje iluzije ega in nam v zameno omogoča resnična duhovna spoznanja.

ILUMINACIJA

Strela je tudi značilen simbol iluminacije. Šamanizem pozna mistično doživetje, ki ga imenuje *qaumaneq* (= strela). V človeku, ki ga doživi, prebudi sposobnost jasnovidnosti.

INTUICIJA

Z izrazom "kot strela z jasnega" ne opisujemo le šoka, ki ga doživimo, temveč tudi intuitivni preblisk, ki pride v trenutku – nenadno zavedanje, ki nam "zamaje tla pod nogami". To je nenaden impulz, ki se prebije z neba na zemljo – iz duha v materijo!

IZRAZI NA EGIPČANSKIH KIPIH

MAJA IN NJEGOVA ŽENA MERIT, 2. TISOČLETJE PR. N. ŠT.

Maja je bil varuh zakladov, vodja gradenj grobnic in vodja festivala v čast Amonu v Karnaku med vladavino faraonov Tutankamona, Aja in Horemheba.

Ob kipih iz starega Egipta nas najbolj presunejo pomirjeni in spokojni izrazi na obrazih. Zakaj so takšni, nekoliko statični, zakaj so tako drugačni od grških, še bolj pa rimskih, na katerih so gibi in čustva bolj izraženi?

Večina egipčanskih kipov je bila najdena v grobnicah in kljub lepoti, s katero se ponašajo, niso bili nikoli namenjeni temu, da bi jih ljudje občudovali.

Nekateri egiptologi pravijo, da Egipčani niso imeli izraza za umetnost. Kot da niso poznali tega pojma – oziroma verjetno vsaj ne v takšnem smislu, kot jo razumemo danes.

Egipčanske “umetnine” tako niso nastajale zato, da bi ugajale človekovemu estetskemu čutu, ampak so imele sakralno vlogo.

Prav zato jih niso upodabljali v različnih držah iz vsakdanjega življenja, temveč v takšnih, ki so bile v skladu s predpisanimi božanskimi kanoni – kot je o egipčanski umetnosti govoril že Platon. Kipi v grobnicah so tako na določen način pomagali duši k lažjemu prehodu v onstranstvo.

Tudi v kiparstvu je videti, da so Egipčani veliko pozornosti namenjali svetemu, tistemu vzvišenemu in lepemu v človeku, ki živi na tem in drugem svetu. Iz izrazov na teh obrazih lahko razberemo, da so v to ne le verjeli, temveč da so bili v to prepričani.

“KA” KRALJA HORA, 2. TISOČLETJE PR. N. ŠT.

Hor je bil faraon iz 13. dinastije starega Egipta. KA ali dvojnik je ena od sedmih ravni človeka, nosilec naših čustev. Egipčani so menili, da naša zavest po smrti fizičnega telesa preide v Ka.

KNJIGE, REPLIKE NOVE AKROPOLE

Knjige in arheološke replike lahko kupite v prostorih društva.

Glas tišine ali večjo količino knjižic pa lahko naročite tudi preko maila na info@akropola.org ali na št. 01/25 11 487.

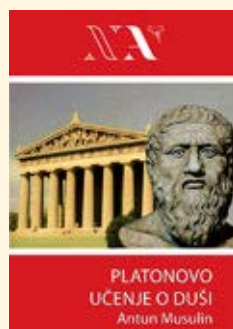

DELIA STEINBERG GUZMÁN:
DUŠA ŽENSKÉ

*Knjižica s člankom predsednice
mednarodne Nove Akropole*

Cena: 2 €

Priča smo dolgotrajnim zahtevam in boju, da bi ženske pridobile častno mesto v družbi. Vendar se vedno znova sprašujem, ali smo na pravi poti, ali smo izbrale pravi način, kajti vse tovrstne zahteve so usmerjene k ekonomskemu napredku ženske, njenim boljšim delovnim razmeram, varnejši zaposlitvi, večjemu spoštovanju, večjemu dostojanstvu ... Toda vedno gre za položaj v družbi, nič drugega kot fizični položaj. Pri tem pa je – če izznamemo dostojanstvo, položaj in spoštovanje – pogosto spregledana duša ženske.

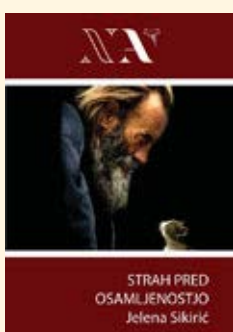

ANTUN MUSULIN:
PLATONOVO UČENJE O DUŠI

*Knjižica s člankom predsednika Nove
Akropole v Ukrajini*

Cena: 2 €

Ali je človeška duša smrtna ali nesmrtna? Postaviti to vprašanje pomeni vprašati se o smislu človekovega obstoja, o njegovi naravi, dolžnostih in upanjih. Človek pride do odgovora na to vprašanje intuitivno, ker pa ta odgovor določa njegov odnos do življenja, postane vprašanje o naravi duše pomembno za vsakogar med nami. S tem ko človek zavzame določeno stališče, obenem izbere določen način življenja, kajti vse kar počnemo, izvira iz našega pogleda na svet. Ta določa tudi naš odnos do smrti.

JELENA SIKIRIĆ:
**STRAH PRED
OSAMLJENOSTJO**

*Knjižica s člankom predsednice Nove
Akropole v Rusiji*

Cena: 2 €

Osamljenost je eno od aktualnih, občutljivih in bolečih vprašanj človekove duše. Ni človeka, ki bi se lahko pohvalil, da ni nikoli na lastni koži doživel tega, včasih tako bolečega, včasih pa, prav nasprotno, globokega in toplega notranjega stanja. Če se vprašamo, zakaj in v kakšnih okoliščinah se človek počuti osamljenega, lahko ugotovimo, da na takšno vprašanje ni preprosto odgovoriti. Problem osamljenosti nekoliko spominja na velikansko ledeno goro. Njen zgornji del, ki ga lahko vsakdo vidi in razume, se ne zdi prav velik, vendar obstaja še drugi del, ki je pod vodo in je veliko večji in obsežnejši ter ostaja zunaj dosega naših oči ter razumljive, dostopne ali zlahka razložljive človeške logike.

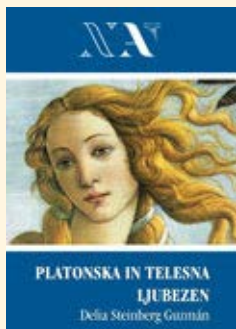

JORGE ÁNGEL LIVRAGA RIZZI:
**SKRIVNOSTNA UMETNOST
ZMAGE**

*Knjižica s člankom ustanovitelja Nove
Akropole*

Cena: 2 €

Obstajajo tisti, za katere se zdi, da so rojeni pod srečno zvezdo in jim gre vse gladko od rok. So pa tudi tisti, ki zelo težko dosežejo kar koli. In včasih se srečamo z izbranci zgodovine, ki lahko že s samo navzočnostjo delajo resnične čudeže. Umetnost zmage je v tem, da lahko uresničujemo cilje, ne da bi pri tem izkoriščali druge kot stopnice, ne da bi se vzpenjali na glave šibkejših, ne da bi teptali tiste, ki nam navidez preprečujejo napredovanje po poti. In razumeti moramo, da je namen padca samo ta, da znova vstanemo.

DELIA STEINBERG GUZMÁN:
**PLATONSKA IN TELESNA
LJUBEZEN**

Knjižica s člankom predsednice
mednarodne Nove Akropole

Cena: 2 €

Človeka je že od nekdaj zanimalo vse v zvezi z ljubeznijo – kaj pomeni, do kod sega, kako globoka je, kako pomembna. Ljubezen je tako bogata, da je ne moremo omejiti samo na vprašanje besed in opredelitev, temveč gre za neštete odtenke, ki jih morda v celem življenju ne bomo povsem zaobjeli. Če je že ne moremo opredeliti, pa se lahko seznanimo vsaj z nekaterimi pogledi nanjo.

JELENA SIKIRIĆ:
**SKRIVNI CIKLUSI
ČLOVEKOVEGA ŽIVLJENJA**

Knjižica s člankom predsednice Nove
Akropole v Rusiji

Cena: 2 €

Naše življenje je dolga cesta. Ko smo mladi, se nam zdi neskončna, in občutek imamo, da je še vse pred nami, da imamo na voljo veliko časa – tako veliko, da niti ne vemo, kako ga izkoristiti in s čim ga izpolniti. Ko pa se življenje približuje zatonu, ko smo večino ceste že prepotovali, se oziramo nazaj in vidimo, da so leta preletela, kot bi mignil z očesom.

HELENA PETROVNA BLAVATSKY:
GLAS TIŠINE

Cena (trda vezava): 10 €

Glas tišine je del starodavnega tibetanskega besedila, imenovanega Knjiga zlatih pravil, ki ga je na Zahod prinesla ruska filozofinja Helena Petrovna Blavatsky.

ARHEOLOŠKE REPLIKE

so kopije motivov iz različnih časovnih in kulturnih obdobjih in predstavljajo kulturno dediščino človeštva.

Vsak izdelek je skrbno izdelan v ateljeju Nove Akropole iz materiala, ki je podoben kamnu in je pobarvan ročno. Izdelki so naprodaj na sedežu društva na Wolfovi 8. Ves zaslužek je namenjen izključno za izvajanje programa društva.

Vsaka replika ima tudi simboličen pomen, zato je odlično darilo za vsako priložnost.

Replike:

Slovenija

Egipt

Grčija in Rim

Maji in Azteki

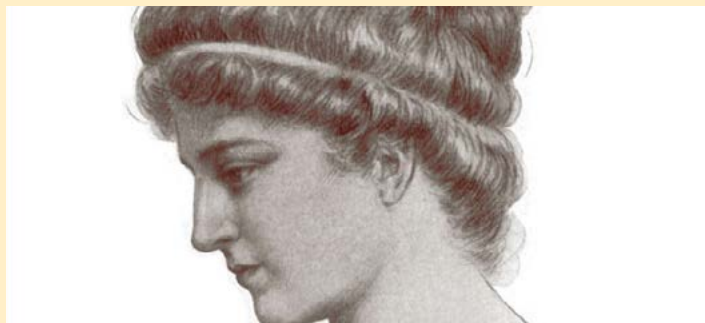

Za dodatne informacije nas pokličite na telefon 01 2511487 ali nam pišite na email: info@akropola.org.

NAPOVEDNIK DOGODKOV

Dogodki za mesec avgust in september 2015.

Dogodki potekajo v prostorih društva v Ljubljani in Mariboru ali na vnaprej razpisani drugi lokaciji.

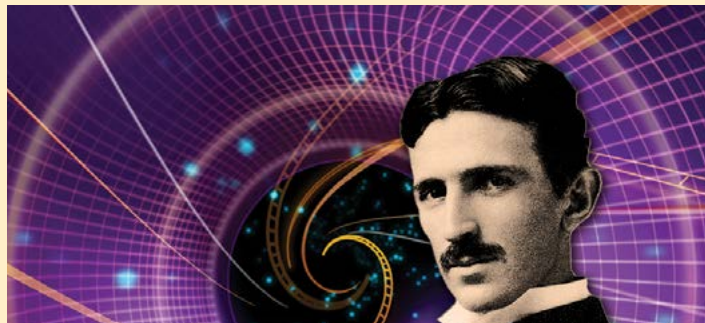

HIPATIJA – PREZRITA MUZA ZAHODNE FILOZOFIJE

Predavanje

TOREK, 11. AVGUST 2015 OB 19:00

Nova Akropola - Wolfova 8, Ljubljana

TESLA, ČUDEŽNA MOČ IMAGINACIJE

Predavanje

SREDA, 26. AVGUST 2015 OB 19:00

Nova Akropola - Tyrševa 7, Maribor

ZLATI REZ

Predavanje

SREDA, 12. AVGUST 2015 OB 19:00

Nova Akropola - Tyrševa 7, Maribor

TEČAJ KLASIČNE RETORIKE

Predavanje

ČETRTEK, 3. SEPTEMBER 2015 OB 18:00

Nova Akropola - Tyrševa 7, Maribor

C. G. JUNG, RAZVOJ OSEBNOSTI

Predavanje

ČETRTEK, 20. AVGUST 2015 OB 19:00

Nova Akropola - Wolfova 8, Ljubljana

TEČAJ KLASIČNE RETORIKE

Predavanje

ČETRTEK, 3. SEPTEMBER 2015 OB 18:00

Nova Akropola - Wolfova 8, Ljubljana

Človekova veličina je sorazmerna
s tem, kar si upa narediti.

—Jorge Angel Livraga

